

РЕШЕНИЕ

№ 4675

гр. София, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 27.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1910** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 156 - 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, вр. Закона за данък върху добавената стойност.

Образувано е по жалба на „НИРА БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] електронен адрес: [електронна поща], чрез Р. К. Н., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт №Р-22220621000145-091-001/07.09.2021 г., издаден от Г. М. В.-Н. - орган, възложил ревизията и И. Й. Л. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1986/29.12.2021г. на директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, в оспорената част на установените резултати за корпоративен данък по ЗКПО за 2018 г. и 2019 г., в размер на 7 556,31 лв., ведно с начислените лихви, установените резултати по ЗДДС за отделните данъчни периоди: м. 11.2018 г., м. 12.2018 г.; м. 02.2019 г., м. 03.2019 г.; м. 04.2019 г.; м. 05.2019 г.; м. 07.2019 г.; м. 08.2019 г.; м. 10.2019 г.; м. 11.2019 г.; м. 01.2020 г.; м. 02.2020 г.; м. 03.2020 г. и м. 05.2020 г., ведно с начислените лихви, както и начислените лихви по задължения за ДДС за периодите м. 09.2019 г., м. 12.2019 г. и м. 04.2020 г. в размер на 17 816,67 лв., и лихви в размер на 5 205,55 лв.

По изложени в жалбата съображения дружеството оспорва РА в частта на отказаното право на приспадане на данъчен кредит. Твърди, че е налице реалност на извършените

доставки.

Счита, че актът съдържа констатации и изводи, които не се подкрепят от извършените процесуални действия и органите по приходите не са успели с допустимите доказателствени средства да обосноват своите твърдения.

В съдебно заседание, жалбоподателят не изпраща процесуален представител.

Ответникът, чрез юрисконсулт К. оспорва жалбата, като поддържа мотивите, изложени в решенията на директора на Дирекция ОДОП С. и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура, редовно уведомен не изпраща представител.

Административен съд София – град, трето отделение, 60-и състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220621000145-020-001/11.01.2021 г., е възложено извършване на ревизия на „НИРА БГ“ ЕООД за установяване на задължения на дружеството по ЗДДС за данъчни периоди от 01.11.2018г. до 31.05.2020 г. и за корпоративен данък по ЗКПО за данъчни периоди от 01.11.2018 г. до 31.12.2019 г. Заповедта е връчена на 02.02.2021 г., по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК. Определеният тримесечен срок за извършване на ревизията е продължен до 02.06.2021 г., на основание чл. 114, ал. 2 от ДОПК със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22220621000145-020-002/27.04.2021 г.

С Решение за изземване разглеждането и решаването/преписка на конкретен въпрос №Р-22220621000145-098-001/25.05.2021 г. за ръководител на ревизията е определена И. Й. Л. – главен инспектор по приходите, за което е издадена ЗИЗВР №Р-22220621000145-020-003/25.05.2021 г. Със ЗИЗВР №Р-22220621000145-020-004/27.05.2021 г. е определен краен срок за приключване на ревизионното производство до 02.07.2021 г.

Всички цитирани заповеди, както и решението за изземване са издадени от Г. М. В. - Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена съгласно Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

Предмет на спор в настоящото производство са допълнително установените задължения, произтичащи от:

- непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 17 816,67 лв., на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС по фактури, издадени от посочените по-долу доставчици;

- начислени лихви за ДДС в размер на 4 135,83 лв.;

- непризнати за данъчни цели разходи по същите фактури за закупени услуги и материали, вследствие на което финансовият резултат за 2018 г. и 2019 г. е преобразуван в посока увеличение със сумата от 69 900,00 лв., на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО;

- начислени лихви за корпоративен данък в размер на 1 069,72 лв.

Установено е, че извършваната от „НИРА БГ“ ЕООД дейност през ревизираните периоди е международен автомобилен транспорт, за което притежава лиценз №[ЕГН], издаден от Министерство на транспорта, валиден за периода от 14.06.2016 г. до 13.06.2026 г. Назначени са 5 лица на трудови договори, две от които на длъжност шофьор на товарен автомобил – международни превози. Няма данни за стопанисвани обекти от дружеството.

С цел събиране на доказателства и установяване на факти от значение за определяне на резултатите за ревизираните периоди са предприети процесуални действия, описани в РД.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22220621000145-040-001/08.02.2021 г., с което са изискани първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри и търговска документация, в това число, изрично изискани документи, касаещи доставките от спорните контрагенти. В указания срок са представени документи, описани в РД.

С протокол №1727751/28.05.2021 г. е документирано посещение в счетоводния офис на дружеството, където е извършен преглед на първичните счетоводни и търговски документи – фактури, договори, ЧМР, заявки и счетоводни регистри.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на спорните доставчици: „СЛА И ЗО“ ЕООД и „СИМИ 2019“ ЕООД. Установените факти са отразени в протоколи за извършени насрещни проверки, съответно №П-22221121023070-141-002 от 28.06.2021 г. и №П-22221121023072-141-002 от 28.06.2021 г., подробно описани в РД.

Извършени са проверки в информационната система на НАП, относими към правото на данъчен кредит от спорните контрагенти, отразяването им в счетоводните регистри и влиянието им върху финансовите резултати.

I. Относно установените задължения по ЗДДС

1. Извършена е насрещна проверка на доставчика „СЛА И ЗО“ ЕООД, във връзка с упражненото право на данъчен кредит през данъчни периоди м. 11.2018 г., м. 12.2018 г., м. 02.2019 г., м. 03.2019 г., м. 04.2019 г. и м. 05.2019 г. общо в размер на 8 253,33 лв., от които 5 фактури с предмет на доставките транспортни услуги (с данъчна основа общо 29 000,00 лв. и ДДС 5 800,00 лв.) и 2 фактури за покупка на материали (с

данъчна основа общо 12 266,67 лв. и ДДС 2 453,33 лв.), издадени от посочения доставчик.

Налице са констатации за дерегистрацията по ЗДДС на соченото като доставчик дружество на основание чл. 176 от ЗДДС, считано от 27.05.2019 г.

Проверката в информационната система на НАП е показала, че фактурите, издадени към жалбоподателя са отразени в подадените от „СЛА И ЗО“ ЕООД дневници за продажби към справките-декларации по ЗДДС през периода на издаването им.

Изготвеното за целите на проверката ИПДПОЗЛ е връчено по електронен път след предприети действия за служебно връчване (две посещения на декларирания адрес за кореспонденция, документирани с протоколи). В отговор не са представени изисканите документи.

От страна на ревизираното дружество са представени копия на фактури, заявки за превоз на товари от „НИРА БГ“ ЕООД до „СЛА И ЗО“ ЕООД, касов бон за извършено плащане и ЧМР. Отбелязано е, че в приложените ЧМР никъде няма обозначение, че транспортът е извършен от „СЛА И ЗО“ ЕООД, а на мястото за подпис и печат на превозвача стои името на „НИРА БГ“ ЕООД. За покупката на материалите – гуми и катализатори – са представени копия на фактурите, ведно с касови бонове.

При извършена проверка в информационната система на НАП органите по приходите са констатирани, че „СЛА И ЗО“ ЕООД разполага с регистриран електронен касов апарат с фискална памет /ЕКАФП/, чрез който са отчетени обороти на големи стойности между 89 066,71 лв. и 9 888 092,92 лв. месечно, като за 2019 г. оборотите са общо 1 832 713,16 лв., а за 2018 г. общо 10 717 162,93 лв., представени в табличен вид на стр. 10 и стр. 11 в РД. Дружеството има декларирани задължения по ЗКПО, ЗДДС и ЗОВ в особено големи размери.

През периода на издаване на фактурите към ревизираното дружество от „СЛА И ЗО“ ЕООД са подавани данни за назначени на трудов договор 3 лица, за които са начислени осигуровки, без да са платени.

За П. С. Б., като собственик и представляващ в търговско дружество едновременно е подавана информация за осигурен по трудов договор на 8-часов работен ден от „МЕТО СТРОЙ 73“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], от „КАМИ ИНВЕСТ 93“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], от „САМИ 2019“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и от „СЛА И ЗО“ ЕООД за осигурен по договор за управление.

Като допълнителен аргумент, ревизиращите са се позовали на РА №Р-22220319001190-091-001/13.11.2019 г., съставен в резултат на извършена ревизия на „СЛА И ЗО“ ЕООД по ЗДДС за периодите от 25.10.2018 г. до 31.01.2019 г. В хода на същата не са представени доказателства за извършване на реална икономическа дейност, а събраните документи при насрещни проверки са потвърдили заключенията на ревизиращите, че са издавани фактури без реално да са извършвани доставки.

Налице са констатации за абсолютна симулация на доставките.

2. Извършена е насрещна проверка на доставчика „СИМИ 2019“ ЕООД, във връзка с упражненото право на данъчен кредит през данъчни периоди м. 07.2019 г., м. 08.2019 г., м. 10.2019 г., м. 11.2019 г., м. 01.2020 г., м. 02.2020 г., м. 03.2020 г. и м. 05.2020 г. общо в размер на 9 563,34 лв. по 11 фактури, с предмет на доставките транспортни услуги, издадени от посочения доставчик.

Налице са констатации за дерегистрацията на доставчика по ЗДДС на основание чл. 176 от ЗДДС, считано от 18.06.2020 г.

Проверката в информационната система на НАП е показала, че част от фактурите, издадени към жалбоподателя са отразени в подадените от „СИМИ 2019“ ЕООД дневници за продажби към справките-декларации по ЗДДС през периода на издаването им. Не са отразени 5 фактури, издадени през м. 01.2020 г., м. 02.2020 г., м. 03.2020 г. и м. 05.2020 г. с данъчна основа общо в размер на 19 183,33 лв., за които не е начислен ДДС по смисъла на чл. 86 от ЗДДС общо в размер на 3 836,67 лв.

Изготвеното за целите на проверката ИПДПОЗЛ е връчено по електронен път. В отговор не са представени изисканите документи.

От страна на ревизираното дружество са представени копия на фактури, заявки за превоз на товари от „НИРА БГ“ ЕООД до „СИМИ 2019“ ЕООД, касов бон за извършено плащане и ЧМР. Отбелязано е, че в приложените ЧМР никъде няма обозначение, че транспортът е извършен от „СИМИ 2019“ ЕООД, а на мястото за подпис и печат на превозвача стои името на „НИРА БГ“ ЕООД.

При извършена проверка в информационната система на НАП органите по приходите са констатирани, че „СИМИ 2019“ ЕООД разполага с регистриран електронен касов апарат с фискална памет /ЕКАФП/, чрез който са отчетени обороти на големи стойности между 224 879,90 лв. и 798 027,85 лв. месечно, като за 2019 г. оборотите са общо 1 688 101,14 лв., а за 2020 г. общо 2 834 204,83 лв., представени в табличен вид на стр. 10 и стр. 11 в РД. Дружеството има декларираните задължения по ЗКПО, ЗДДС и ЗОВ в особено големи размери.

През периода на издаване на фактурите към ревизираното дружество „СИМИ 2019“ ЕООД не разполагало с персонал.

По отношение на В. Б. И., собственик и представляващ в търговско дружество е подавана информация за осигурен по договор за управление и контрол.

Като допълнителен аргумент за липса на доставка, ревизорите са се позовали на РА №Р-22220619005820-091-001/15.05.2020 г., съставен в резултат на извършена ревизия на „СИМИ 2019“ ЕООД по ЗДДС за периодите от 01.06.2019 г. до 31.07.2020 г., при която са установени задължения в особено големи размери. В хода на същата не са представени доказателства за извършване на реална икономическа дейност.

Налице са констатации за абсолютна симулация на доставките.

С оглед на изложеното е прието, че издадените фактури от „СЛА И ЗО“ ЕООД и „СИМИ 2019“ ЕООД са издадени без да е налице реално извършени доставки и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, ал. 2 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 17 816,67 лв.

II. Относно установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО

Предвид изложените по-горе констатации органите по приходите са коригирали декларираните финансови резултати в увеличение, съответно за 2018 г. със сумата от 12 500,00 лв., представляваща осчетоводени разходи по фактури, издадени от „СЛА И ЗО“ ЕООД и за 2019 г. със сумата от 57 400,00 лв., представляваща осчетоводени разходи по фактури, издадени от „СЛА И ЗО“ ЕООД (28 766,67 лв.) и от „СИМИ 2019“ ЕООД (28 633,33 лв.).

На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО не са признати осчетоводени разходи, като документално необосновани по фактурите, издадени от „СЛА И ЗО“ ЕООД и „СИМИ 2019“ ЕООД общо в размер на 57 400,00 лв.

Вследствие на извършените корекции за ревизираните периоди са установени следните резултати:

- за периода 2018 г. е установен корпоративен данък за внасяне в размер на 1 687,56 лв., при деклариран от ревизираното лице корпоративен данък за внасяне в размер на 437,56 лв. Предвид обстоятелството, че дължимият корпоративен данък не е изцяло внесен от ревизираното дружество е установен данък за довносяне в размер на 1 250,00 лв. и лихви за забава в размер на 309,40 лв.

- за периода 2019 г. е установен корпоративен данък за внасяне в размер на 6 306,31 лв., въпреки, че в таблица 1 на РА е отразено, че дружеството е декларирано нулеви задължения за корпоративен данък за 2019 г., то видно от подадената годишна данъчна декларация за периода от „НИРА БГ“ ЕООД е деклариран корпоративен данък за внасяне в размер на 566,31 лв. Предвид обстоятелството, че декларираният корпоративен данък не е внесен от жалбоподателя е установен данък за внасяне в размер на 6 306,31 лв. и лихви за забава в размер на 760,32 лв.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220621000145-092-001 от 16.07.2021 г., връчен на 05.08.2021 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното дружество е подадено писмено възражение срещу констатациите, прието с вх. №Р-53-00-530/19.08.2021 г., което е обсъдено в РА и прието за неоснователно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22222621000145-091-001 от 07.09.2021 г., издаден от Г. М. В. - Н. - орган, възложил ревизията и И. Й. Л., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

РА е връчен на 15.09.2021 г.

С Решение № 1986/29.12.2021г. на директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, в оспорената част на установените резултати за корпоративен данък по ЗКПО за 2018 г. и 2019 г., ведно с начислените лихви, установените резултати по ЗДДС за отделните данъчни периоди: м. 11.2018 г., м. 12.2018 г.; м. 02.2019 г., м. 03.2019 г.; м. 04.2019 г.; м. 05.2019 г.; м. 07.2019 г.; м. 08.2019 г.; м. 10.2019 г.; м. 11.2019 г.; м. 01.2020 г.; м. 02.2020 г.; м. 03.2020 г. и м. 05.2020 г., ведно с начислените лихви, както и начислените лихви по задължения за ДДС за периодите м. 09.2019 г., м. 12.2019 г. и м. 04.2020 г.

В хода на съдебното производство, въпреки дадената от съда възможност жалбоподателя не представи доказателства в подкрепа на жалбата си и не прояви процесуална активност.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата срещу процесния РА е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от лице с право и интерес от оспорване – адресат на утежняващ административен акт, който подлежи на съдебен контрол, и след изчерпване на административния ред за оспорване по чл. 152 и сл. от ДОПК като абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата по аргумент от чл. 156, ал. 2 от ДОПК. С оглед на това съдът намира жалбата за процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана досежно нейната основателност. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

По силата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, РА се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. В настоящия случай Ревизионен акт /РА/ е издаден от Г. М. В.-Н. - орган, възложил ревизията и И. Й. Л. – ръководител на ревизията

РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закон за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени доказателства, приобщени към делото, които не са оспорени. С оглед на това съдът намира РА за издаден от компетентни органи, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК и Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. по тълк. д. № 10/2016 г. на ОС на съдиите от I и II отделение на ВАС.

I. В частта на отказано право на данъчен кредит:

Изискванията за признаване на право на приспадане на данъчен кредит са посочени в чл.68, ал.1 и ал.2 от ЗДДС, като първото от тези изисквания е наличието на реално

осъществена доставка по смисъла на чл.6/9 от ЗДДС.

Наличието на кумулативните условия за възникване и упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите на чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му са факти от обективната действителност, наличието или липсата на които е свързано с възникване на благоприятни последици за ревизираното лице – възникване на право на приспадане на данъчен кредит по определена фактура и приложимост на общия принцип за разпределяне на тежестта на доказване съобразно разпоредбата на чл.154, ал.1 от ГПК, приложима съгласно § 2 от ДР на ДОПК. Според така цитираната норма всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения, което означава, че в тежест на ревизирания субект е да докаже наличието на условията за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит, съответно отсъствието на някоя от хипотезите по чл.70 от ЗДДС, като основният относим факт към приложимостта на посочените разпоредби на ЗДДС е установяване на реално осъществени доставки на стоки и/или услуги. В този смисъл е трайната практика на Съда на Европейския съюз предвид решението по дело C-152/02, в което СЕО приема, че за да се признае право на приспадане на данъчен кредит на получателя, следва да е доказано осъществяване на фактурираната доставка и наличие на фактура за нея.

Притежаването на данъчни фактури не е достатъчно да обоснове реалност на отразените във фактурите стопански операции. В редица свои решения Съдът на Европейския съюз (СЕС) приема, че правото на приспадане следва да се признае не само защото данъкът е вписан във фактурата. Според т.53 от Решение на СЕО (сега СЕС) по дело C-454/98г., това право следва да се ограничава до действително дължимите данъци, т.е. тези, отговарящи на облагаема сделка. В посочения смисъл е и приетото от СЕС в решение от 06.12.2012г. по дело C-285/11г. В т.31 от същото съдът е посочил, че за да се установи, че на основание на процесните доставки на стоки е налице правото на приспадане е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани от получателя за извършването на последващи облагаеми сделки. В т.32 е посочено:”Следва да се напомни, че в рамките на производството, образувано на основание чл.267 ДФЕС, Съдът няма компетентност да проверява, нито пък да преценява фактическите обстоятелства, свързани с делото по главното производство. Следователно запитващата юрисдикция е задължена, в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото”; „ Ако в резултат от тази преценка се установи, че разглежданите в главното производство доставки на услуги са реално осъществени и в следствие тези услуги са били използвани от дружеството за целите на неговите облагаеми сделки, по принцип правото на приспадане не би могло да му бъде отказано /т.33/. Следователно, за да се признае правото на приспадане на ДДС е необходимо услугите да са реално получени и да са използвани за целите на облагаеми сделки.

Удостоверяването на доставката и нейното реално осъществяване, в случаите, когато се касае за минал период спрямо този на ревизията, следва да бъде установено след

анализ на резултатите от конкретната доставка при получателя, както и при наличието на съответни доказателства при доставчика.

Не са налице достатъчно доказателства, да обосноват наличието на извършени доставки.

Видно от установената фактическа обстановка, спорните фактури документират доставки на транспортни услуги, покупка на гуми и катализатори.

Жалбоподателят не е представил документи от сочените като доставчици дружества да са притежавали стоките, обект на продажба към ревизираното лице. Няма данни да са стопанисвали обекти, складове, офиси, от които да са извършвали търговска дейност. В дневниците им за покупки не са отразявани фактури за платени наеми, за електроенергия, вода, телефони, които са неизменна част от режимните разходи. Не става ясно къде са предавани стоките, как, от къде и за чия сметка са транспортирани.

По отношение на фактурите с предмет извършване на транспортни услуги, следва да се отчете, че те имат комплексен характер, включващ полагане на физически труд, както и наличие на транспортни средства – собствени или наети, с които да бъдат осъществени съответните услуги. Представените ЧМР не съдържат никакви данни за сочените като доставчици дружества, от които да се съди, че те именно са изпълнителите на транспорта. При извършена проверка дружества доставчици не притежават регистрирани в КАТ транспортни средства. Видно от дневниците им за покупки към справките-декларации по ЗДДС за периодите, през които са издадени процесните фактури, няма отразени покупки на горива, наем на транспортни средства, платени винетни такси, без които би било невъзможно осъществяването на фактурираните към жалбоподателя транспортни услуги.

На следващо място самият жалбоподател има нает персонал, назначен на длъжности като „шофьори товарни автомобили“, както и редовно е закупувал необходимите за изпълнение на транспорта горива, отразени са и множество платени такси към „ДУНАВ МОСТ ВИДИН КАЛАФАТ“ АД с ЕИК[ЕИК]. Освен това за ревизираните периоди е разполагал с достатъчно ДМА – транспортни средства.

По отношение на преобразуването на финансовия резултат по реда на ЗКПО:

Съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, за определянето на основата за облагане с данъци органът по приходите следва взема предвид всяко от относимите към съответното лице обстоятелства, регламентирани изчерпателно в т. 1– т.16 от алинеята, като органът следва да анализира и разгледа всички критерии, визирани в нормата на ал. 2 и съответно да приложи онези от тях, които биха му позволили да определи основата за облагане по възможно най-достоверния и обективен начин по отношение на конкретния ревизиран субект. Безспорно обект на облагане с ДДС в случая е доставката, а по ЗКПО – реализираният приход/печалбата. Затова при решаването на спора по ЗДДС въведеният с твърдение на ответника предмет на доказване е осъществяването на доставката от ревизираното лице, а по ЗКПО спорен е фактът на получаване от ревизираното лице на приходи от продажби, които не са декларирани. От изложените по-горе мотиви по ЗДДС, които не установяват

извършване на реални доставки, поради което ревизиращите органи правилно са определили задължения по ЗКПО.

Предвид изхода от делото и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение за две инстанции в размер на 3096 лева, съгласно чл. 8, ал. 1, във вр. с чл. 7, ал. 2 т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от горното и на основание чл. 160, ал. 1, във връзка с чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София- град, III отделение, 60-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „НИРА БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] електронен адрес: [електронна поща], чрез Р. К. Н., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт №Р-22220621000145-091-001/07.09.2021 г., издаден от Г. М. В.-Н. - орган, възложил ревизията и И. Й. Л. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1986/29.12.2021г. на директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, в оспорената част на установените резултати за корпоративен данък по ЗКПО за 2018 г. и 2019 г., в размер на 7 556,31 лв., ведно с начислените лихви, установените резултати по ЗДДС за отделните данъчни периоди: м. 11.2018 г., м. 12.2018 г.; м. 02.2019 г., м. 03.2019 г.; м. 04.2019 г.; м. 05.2019 г.; м. 07.2019 г.; м. 08.2019 г.; м. 10.2019 г.; м. 11.2019 г.; м. 01.2020 г.; м. 02.2020 г.; м. 03.2020 г. и м. 05.2020 г., ведно с начислените лихви, както и начислените лихви по задължения за ДДС за периодите м. 09.2019 г., м. 12.2019 г. и м. 04.2020 г. в размер на 17 816,67 лв., и лихви в размер на 5 205,55 лв.

ОСЪЖДА „НИРА БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно– осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, сумата в размер на 3096 (три хиляди деветдесет и шест) лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: